

[Poulsgaard]

Poulsgaard (FP):

Jeg vil da godt spille pladen én gang til for fru Ingerlise Koefoed.

Nu ved jeg ikke, om det er, fordi jeg snakker jysk, at fru Ingerlise Koefoed ikke rigtig forstår, hvad der bliver sagt. Jeg har ikke nævnt et ord om, at jeg var blevet censureret i kulturudvalget, ikke med et ord heroppefra, men jeg har sagt – og det vil jeg meget gerne stå ved – at en lang række betænkningsskizmer, som fremskridtspartiet har ønsket at aflevere, har været udsat for censur det ene og det andet sted, men ikke i kulturudvalget. Det skal jeg meget gerne medgive fru Ingerlise Koefoed.

Fru Ingerlise Koefoed mener, vi spiller den samme plade, men det er jo gensidigt. Jeg mener også, at når I lover smør på begge sider af brødet, er det noget svineri. Men den diskussion kan vi altså godt gemme til en anden gang.

Til hr. Bernhard Baunsgaard: vi er 120 pct. enige om, at dengang vi fik folkebibliotekerne i Danmark, da var det et kulturelt fremskridt af dimensioner og et fremskridt, vi absolut har grund til at være stolte af. I dag har vi verdens bedste bibliotekslov, det går man også og praler af. Vi er ved at have verdens største underskud også, det praler vi knap så meget af. Det hænger altså sammen; man bruger i dag kulturpenge til at hjælpe de bedrestillede. Det er det, vi ikke vil være med til. Man får os aldrig nogen sinde med på det.

Og så skal vi beklage det brev, der er optrykt. Nej, vi skal ikke, men der er for mange tøsedrenge i dette land. Hvis man deltager i debatten, så ønsker man vel, at det bliver brugt. Jeg har skrevet to bøger, og hr. Bernhard Baunsgaard er hjertelig velkommen til at citere lige så tosset, han vil, fra de bøger. Jeg ville være lykkelig, hvis han ville gøre det. Det kan ikke nytte noget, man er så sart, at det, man har skrevet, er det kun vennerne der må bruge. De andre, som man ikke vil være i stue med, må ikke bruge det. Hr. Bernhard Baunsgaard får ingen undskyldning heroppefra i den anledning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, jeg behøver skam ingen undskyldning. Det var den borger, I har misbrugt,

som jeg synes man fra fremskridtspartiets side skulle give en undskyldning heroppefra.

Den, der skriver en bog, har nu engang retten til det, der er skrevet. Det har vi lige talt om i forbindelse med ophavsretsloven. Det synes jeg også fremskridtspartiet skulle respektere.

Må jeg så sige om det store underskud: ja, det er også det rigtige sted at sætte ind, på kulturområdet, eftersom det ved ihærdig socialdemokratisk indsats er lykkedes at tvinge de udgifter, vi har på kulturområdet, ned fra at udgøre 1/4 pct. af de offentlige udgifter til at udgøre 0,8 pct. Så er det rigtigt at fortsætte det sted, ikke – sådan at man kan nå det, som Christian den Ottende sagde: hvis vi stryger kulturbevillingerne, bliver vi ikke alene fattige, men også dumme.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, dumme, det må vi jo blive. Jeg deltog den anden aften i et kulturarrangement i Grenå under fritidsloven. Og hvad drøftede man dér i velfærdsstaten Danmark? Jo, man skulle nu have en piccoline ansat til at hjælpe de forskellige idrætsklubber, for de kunne jo ikke finde ud af alle de love og cirkulærer. Ja, det er velfærdsstaten, der har råd til at ansætte piccoliner for at hjælpe idrætsklubber. Man skulle også have en behovsundersøgelse sat i gang i Grenå kommune. Hvor meget behov var der nu for forskellige kulturaktiviteter? Jo, der er mange måder at bruge penge på.

Men én ting kan de radikale ikke snakke sig fra. Når man bruger 2 mia kr. på biblioteksområdet, hvor de 1½ mia kr. er decideret luksus og overforbrug, så har staten 1½ mia kr. mindre til at hjælpe de svage i samfundet. Det er også kulturpolitik at hjælpe dem.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ikke for hr. Poulsgaards skyld, men for at det ikke skal stå uimodsagt i folketingets forhandlinger, vil jeg trods alt endnu en gang lægge den plade på gramofonen, der hedder: det passer ikke, at det kun er de mest veluddannede, der benytter folkebibliotekerne. Det passer, at der er en stor del af de veluddannede, de godt uddannede, der benytter folkebibliotekerne, men hr. Poulsgaard ved også godt, at antallet af ikke-veluddannede